

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0283/2011

19.7.2011

RAPORT

Kodanikukaitse ja humanitaarabi roll Euroopa katastroofidele reageerimise
tõhustamises
(2011/2023(INI))

Keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon

Raportöör: Elisabetta Gardini

Arvamuse koostaja (*): Michèle Striffler, arengukomisjon

(*): Kaasatud komisjon – kodukorra artikkel 50

SISUKORD

	lehekülg
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	4
SELETUSKIRI	17
ARENGUKOMISJONI ARVAMUS (*).	19
VÄLISKOMISJONI ARVAMUS	22
REGIONAALARENGUKOMISJONI ARVAMUS	25
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	30

(*) Kaasatud komisjon – kodukorra artikkel 50

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

kodanikukaitse ja humanitaarabi rolli kohta Euroopa katastroofidele reageerimise tõhustamises (2011/2023(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 196, milles sätestatakse, et liit soodustab liikmesriikide vahelist koostööd, et tõhustada loodusõnnetuste või inimtegevusest tingitud õnnetuste ennetamiseks ja nende eest kaitsmiseks loodud süsteeme,
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 122,
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 222 (solidaarsusklausel), milles sätestatakse, et kui liikmesriiki tabab terrorirünnak või kui ta langeb loodusõnnetuse või inimtegevusest tingitud õnnetuse ohvriks, tegutsevad liit ja selle liikmesriigid üheskoos solidaarselt,
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 23,
- võttes arvesse 1994. aastal vastu võetud ja 2001. aastal läbi vaadatud Oslo suuniseid, mis käsitlevad sõjaliste ja kodanikukaitse vahendite kasutamist rahvusvahelistes operatsioonides suurõnnetuste korral,
- võttes arvesse 18. detsembril 2007. aastal Euroopa Liidu Nõukogu eesistuja, Euroopa Parlamendi presidendi ja Euroopa Komisjoni presidendi poolt allkirjastatud Euroopa konsensust humanitaarabi valdkonnas,
- võttes arvesse komisjoni 26. oktoobri 2010. aasta teatist Euroopa Parlamendile ja nõukogule „Euroopa tõhusama katastroofidele reageerimise suunas: kodanikukaitse ja humanitaarabi roll” (KOM(2010)0600),
- võttes arvesse komisjoni 5. märtsi 2008. aasta teatist Euroopa Parlamendile ja nõukogule „Euroopa Liidu katastroofidele reageerimise suutlikkuse suurendamise kohta” (KOM(2008)0130),
- võttes arvesse Michel Barnier’ aruannet „Euroopa kodanikukaitsejõud: Europe aid”, mis avaldati 2006. aasta mais,
- võttes arvesse nõukogu 14. detsembri 2010. aasta järeldusi, milles tervitati komisjoni 26. oktoobri 2010. aasta teatistes välja toodud eesmärke saavutada prognoositavam, tõhusam, tulemuslikum, ühtsem ja nähtavam katastroofidele reageerimine Euroopas,
- võttes arvesse nõukogu 2007. aasta detsembri järeldusi, milles kutsutakse komisjoni üles maksimaalselt ära kasutama ühenduse kodanikukaitse mehhanismi ja suurendama liikmesriikide vahelist koostööd,

- võttes arvesse nõukogu 5. märtsi 2007. aasta otsust 2007/162/EÜ, Euratom (kodanikukaitse rahastamisvahendi kehtestamise kohta)¹ ja nõukogu 8. novembri 2007. aasta otsust 2007/779/EÜ (millega kehtestatakse ühenduse kodanikukaitse mehhanism ja muudetakse nõukogu 23. oktoobri 2001. aasta otsust 2001/792/EÜ)²,
  - võttes arvesse oma 14. detsembri 2010. aasta resolutsiooni ELi kiirreageerimisvõime loomise kohta³, 10. veebruari 2010. aasta resolutsiooni hiljutise maavärina kohta Haitis⁴, 16. septembri 2009. aasta resolutsiooni metsatulekahjude kohta 2009. aasta suvel⁵, 19. juuni 2008. aasta resolutsiooni Euroopa Liidu katastroofidele reageerimise suutlikkuse suurendamise kohta⁶ ja 4. septembri 2007. aasta resolutsiooni sellel suvel toimunud loodusõnnetuste kohta⁷,
  - võttes arvesse kodukorra artiklit 48,
  - võttes arvesse keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjoni raportit ning arengukomisjoni, väliskomisjoni ja regionaalarengukomisjoni arvamusi (A7-0283/2011),
- A. arvestades, et Euroopa Liidul ja selle liikmesriikidel tuleb arvestada mitmete ohtudega, nagu maavärinad ja tsunamid, tulekahjud, sealhulgas metsatulekahjud, üleujutused ja maalihked, tööstus- ja tuumaõnnetused, terrorirünnakud, looduskatastroofid ja suured pandeemiad; arvestades, et Euroopa Liitu ja selle kodanikke, samuti muid maailma riike ja piirkondi tabavad üha sagedamini nii inimtegevusest põhjustatud katastroofid kui ka loodusõnnetused ning need on muutunud üha raskemaks, nagu näitas traagiliselt hiljutine ränk katastroof Jaapanis, mida tabasid maavärin, tsunami ja tuumakatastroof, nõudes inimelusid ja tekitades kahju majandusele, ühiskonnale ja keskkonnale ning kultuuripärandile, ning arvestades, et me ei saa välistada selliste ettearvamatute ja prognoosimatu tugevusega sündmuste esinemist mis tahes ajal ning seetõttu oleks Euroopa tasandil katastroofidele reageerimisest väga palju kasu, kui üksikute riikide võimekus viimase piirini proovile pannakse;
- B. arvestades, et äärmuslikku põuda ja metsatulekahjusid esineb Euroopas üha sagedamini ja suuremas ulatuses ning seetõttu on vaja jätkata vastavasisuliste teadusuuringute arendamist, et parandada riskihindamismehhanisme ning nende nähtuste ennetussüsteeme ja nendega võitlemise vahendeid;
- C. arvestades, et kliimamuutuste jätkuv süvenemine ja loodusliku kapitali ammendumine suurendavad sagedasemate ning tõsisemate looduskatastroofide tõenäosust veelgi;
- D. arvestades, et 2008. aastal tunnistasid ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni (UNFCCC) osapooled Bali tegevuskavas seost suurõnnetuste ohu vähendamise ja

¹ ELT L 71, 10.3.2007, lk 9.

² ELT L 314, 1.12.2007, lk 9.

³ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0465.

⁴ ELT C 341E, 16.12.2010, lk 5.

⁵ ELT C 224E, 19.8.2010, lk 1.

⁶ ELT C 286E, 27.11.2009, lk 15.

⁷ ELT C 187E, 24.7.2008, lk 55.

kliimamuutuste vahel;

- E. arvestades, et 2010. aastal tunnustati ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni (UNFCCC) Cancuni kohandamisraamistikus ametlikult katastroofiohu vähendamist kui kliimamuutustega kohanemise tähtsat aspekti ja soovitati valitsustel kaaluda kohandamismeetmete ühendamist Hyogo tegevusraamistikuga;
- F. arvestades, et hiljutised tragöödiad, eriti Haiti maavärin ja Pakistani üleujutused, näitasid, et ELi peamised vahendid katastroofidele reageerimiseks (humanitaarabi ja ELi kodanikukaitse mehhanism) täitsid antud tingimustes hästi oma eesmärgi, kuid arvestades, et Euroopa Liitu mõjutavatele katastroofidele reageerimise koordineerimist nii liidu piires kui ka väljaspool on vaja veelgi nõuetekohaselt tugevdada ning et on veel piisavalt ruumi, et muuta ELi abi tervikuna tõhusamaks, tulemuslikumaks, terviklikumaks ja nähtavamaks;
- G. arvestades lisaks seda, et paljude kriiside ajal, eelkõige 26. detsembri 2004. aasta tsunamikriisi ajal tõstatati palju küsimusi seoses sellega, et Euroopa tasandil puuduvad süsteemsed tegevusvariandid või -kavad ohtudele reageerimiseks ning et Euroopa tegevus ei ole ülemaailmselt tehtavate jõupingutusega võrreldes piisavalt nähtav;
- H. arvestades, et Euroopa Parlamendi algatatud katseprojektide¹ raames testiti edukalt eri menetlusi, mis hõlmasid liikmesriikide eelnevalt kindlaksmääratud vahendeid ja ELi rahastatavaid vahendeid;
- I. arvestades, et Euroopa Parlament on järjekindlalt kutsunud komisjoni üles esitama õigusakti ettepanekut ELi kodanikukaitseüksuse loomiseks, järgides seejuures täielikult subsidiaarsuse põhimõtet ja täiendades seega liikmesriikide jõupingutusi kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 196;
- J. arvestades, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 222 sätestatud solidaarsusklausliga pannakse liikmesriikidele kohustus aidata üksteist ELi territooriumil aset leidva loodusõnnetuse või inimtegevusest põhjustatud õnnetuse korral;
- K. arvestades, et vahetu kooskõlastamine, ühtsus ja teabevahetus ELis ning rahvusvaheliste osalejatega on otsustava tähtsusega; arvestades, et praegune kooskõlastamine Euroopas, mis põhineb mitmetel eri käsuliinidega meeskondadel, põhjustab kahekordseid jõupingutusi ja kattumisi ning on inimressursside, koordineerimise ja tõhususe seisukohalt kulukas; arvestades lisaks seda, et majandus- ja finantskriisi oludes peab Euroopa Liit välja arendama olemasolevate vahendite jagamisel ja ratsionaliseerimisel põhineva kaitstesüsteemi, suurendamata sealjuures üldisi kulusid;
- L. arvestades, et pärast hiljutist Jaapanit tabanud katastroofi palus Jaapan Euroopa Liidul moodustada abi jagamiseks üheainsa kodanikukaitse meeskonna, mida koordineerib Euroopa Komisjon, selle asemel et saata eri ajal mitu eri liikmesriikide kodanikukaitse meeskonda, arvestades, et operatiivse koordineerimise tugevdamine võimaldas selle katastroofi ajal parandada tervikuna ELi abi osutamise kulutasuvust, sidusust ja nähtavust;

---

¹ Eeskätt katseprojekt liikmesriikide koostöö parandamiseks metsatulekahjude vastu võitlemisel (2008) ja ettevalmistav tegevus ELi kiirreageerimisvõimeks (2008-2010).

- M. arvestades, et ELi tasandil peab olema tagatud poliitiline sidusus vastavalt institutsioonide rollidele, ilma et see takistaks või aeglustaks katastroofidele reageerimise operatsioone, ning arvestades, et see peaks põhinema olemasolevatel mehhanismidel, ilma et oleks vaja luua uusi struktuure;
- N. arvestades, et suurõnnetuste vältimise ja nendeks valmisoleku kultuuri tuleks arengupoliitikas, -kavades ja -programmides süvalaiendada, et lahendada katastroofe põhjustavaid probleeme;
- O. arvestades, et on vaja välja arendada reaajas ennetustegevus seire eri operatiivetappides: järelevalve, sealhulgas satelliitinfo kasutamise, varajaste hoiatuste edastamise, hoiatamise ja sellele reageerimise ning potentsiaalselt ohustatud elanikkonna abistamise kaudu;
- P. arvestades, et EL toetab Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni ning eelkõige ÜRO humanitaarajade koordinaatsioonibüroo kesksel rollil rahvusvahelise abi koordineerimisel kolmandates riikides;
- Q. arvestades, et riskidele reageerimist kõikidel etappidel ja kõiki ohte käsitlev Euroopa integreeritud lähenemisviis on kõige tõhusam strateegia katastroofidega toimetulekuks; arvestades, et see lähenemisviis peab säästva arengu laiemas kontekstis ühendama endas katastroofide ennetamist (sealhulgas leevendamist ja riskide vähendamist), valmisolekut, reageerimist ja taastumist; rõhutab, kui tähtis on välja töötada sellised operatiivsed töövahendid nagu operatiivne riskiennetuskava (mis hõlmaks standardmeetodeid ja planeerimisvahendeid); arvestades, et ELil on vaja hakata tegema tegelikke investeeringuid riskide ennetamisse ja prognoosimisse ning et EL peaks jälgima sama ambitsioonikat lähenemisviisi ka suurõnnetuste vältimise ja nendeks valmisoleku ning nendele reageerimise puhul;
- R. arvestades, et määrus, millega asutatakse solidaarsusfond, sisaldab eeltingimusi, mis raskendavad ja aeglustavad fondi vahendite mobiliseerimist teatavates katastroofiolukordades, eriti kui vaadata abikõlblikke kulusummasid ja -liike ning tähtaegade ja menetluste jäikust;
- S. arvestades, et kriisi ajal on päästemeeskondadel tingimata vaja saada võimalikult kiiresti täpset teavet, et nad saaksid jagada esmatarbekaupu, eluliselt vajalikke seadmeid ja vahendeid, ning arvestades, et telekommunikatsioonivahendid on seetõttu kriisiohjeahela tähtsaim lüli;
- T. arvestades, et kriisiolukorras võivad tavapärased sideühendused ja -vahendid olla üle koormatud või hävinud;
- U. arvestades, et komisjon ja liikmesriigid on juba tunnistanud kasu, mis tuleneb Euroopa kosmosepoliitikast ning satelliitandmete ja -teabe kasutamise eesmärgil Euroopa Komisjoni poolt algatatud ülemaailmses keskkonna- ja turvaseire programmis (GMES) saavutatud positiivsetest tulemustest ning nende praktilisest rakendamisest kodanikukaitses ja samuti hädaolukorrale reageerimise põhiteenistuse (Emergency Response Core Service) kaudu;

1. tervitab komisjoni teatist Euroopa Parlamendile ja nõukogule „Euroopa tõhusama katastroofidele reageerimise suunas: kodanikukaitse ja humanitaarabi roll” ja selle eesmärgi; rõhutab, et teatistes esitatud ettepanekuid tuleks täiendavalt uurida, et saavutada Euroopa-poolne reageerimine, mis oleks tõhustatud, koordineeritud, sidus, tulemuslik, kulutõhus ja nähtav;
2. rõhutab vajadust ratsionaliseerida ja lihtsustada Euroopa praeguse katastroofidele reageerimise korda ja optimeerida kättesaadavaid vahendeid üldise kasu huvides, julgustades samal ajal liikmesriike andma oma panust, et sellega kindlustada Euroopa solidaarsust; usub seega, et Euroopa Liidu reageerimisvõime peab olema osa korraka mitut riski hõlmavast integreeritud lähenemisviisist, lisaks peaks see põhinema n-õ alt üles delegeritud vahenditel ja teabejuhtimisel ehk liikmesriikide algatusel, kes peaks eraldama vabatahtlikult vahendid ja pakkuma ekspertnõu;
3. palub komisjonil võtta Euroopa katastroofidele reageerimise suutlikkuse kavandamisel arvesse solidaarsusklaustlit ja selle rakendamiskorda, mis tuleb viivitamatult vastu võtta ning mis tagab tõhusama ja kooskõlastatuma katastroofidele reageerimise Euroopa Liidus ning sellest väljaspool;
4. kordab vajadust vaadata üle solidaarsusfondi määrus, et kohandada abikõlblikkuse kriteeriumeid iga piirkonna ja katastroofi (sealhulgas aeglase arenguga katastroofid, nagu põuad) eripärana ning võimaldada mobiliseerida vahendeid paindlikumalt ja õigeaegsemalt;
5. kinnitab veel kord, et katastroofideks ettevalmistumise, nende ennetamise ja neile reageerimise meetmed ei või olla omavahel sidumata ning et seetõttu oleks soovitatav tugevdada ühtset tegutsemisviisi katastroofidega toimetulekuks;
6. kinnitab, et ELi kodanikukaitse mehhanismis on vaja kvalitatiivset nihet praeguselt *ad hoc* koordineerimiselt kindlale ja ettekavandatud süsteemile, mis tugineks eelnevalt kindlaksmääratud vahenditele, mis on kättesaadavad ELi koheseks tegutsemiseks katastroofiabi operatsioonides; ning teistele moodustele ja ressurssidele, mida liikmesriigid peavad asjakohaseks kasutada; rõhutab ELi katastroofiabi operatsioonide kontrolli-, juhtimis- ja arendamissüsteemi loomise vajadust;
7. kutsub komisjoni üles esitama subsidiaarsuse põhimõtet järgides võimalikult kiiresti ettepanekud ELi kodanikukaitse mehhanismil põhineva ELi kodanikukaitsejõu rajamiseks, mis võimaldaks liidul koondada vajalikud ressursid kodanikukaitse ja esmase humanitaarabi tagamiseks ohvritele; usub, et ELi reageerimine peaks tuginema Euroopa tsiviilkaitsejõudude olemasolevatele rollidele ja võimekusele ning tagama, et praeguste puudujääkide ja kitsaskohade kõrvaldamisega tegeletakse;
8. on nõus, et Euroopa katastroofidele reageerimine peaks tuginema nii Euroopa hädaolukordadele reageerimise suutlikkusele Euroopa kodanikukaitse mehhanismi tugevdamise kaudu – mis põhineb eelnevalt kindlaksmääratud ja seega ennustatavatel liikmesriikide reageerimisvõimel ja valmisolekul hädaolukorraks – kui ka Euroopa hädaolukordadele reageerimise keskusele, mis on niisuguse strateegia nurgakivi, nagu on märgitud 26. oktoobri 2010. aasta teatistes; toonitab, et need arengud peaksid järgima kõiki ohte käsitlevat lähenemisviisi, koondades kõik asjaomased osalised, eelkõige

kodanikuühiskonna, mis hõlmab valitsusväliseid organisatsioone ning vabatahtlikke, ühiseks tegevuseks, ning peaks kasutama ära eri olemasolevate vahendite ja instrumentide koostoime;

9. on seisukohal, et kõiki riske hõlmava lähenemisviisiga peab kaasnema suurem paindlikkus eri riskikategooriate suhtes, mida tuleb arvestada igal üksikjuhul eraldi; see eeldab omakorda detsentraliseeritud analüüsi- ja planeerimisvõime väljaarendamist meetmete võtmiseks olenevalt riskide laadist, tõenäosusest ja raskusastmest;
10. nõuab ka, et ELi katastroofidele reageerimise võime tugevdamiseks kasutataks Euroopa äärepoolsemaid piirkondi ning ülemereterritooriume, kuivõrd need võivad olla tugipunktid logistiliste operatsioonide hõlbustamiseks ja reageerimisvahendite eelpaigutamiseks kõikidele ookeanidele;
11. palub komisjonil koostada ja edastada Euroopa Parlamendile loetelu ühenduse vahenditest, millega rahastatakse katastroofide ennetamise tegevust, et hinnata võimalust integreerida katastroofide ennetamist rohkem olemasolevatesse ELi rahastamiskavadesse, nagu seda nõuab nõukogu oma järelduste eelnõus Euroopa Liidus katastroofide ennetamist käsitleva ühenduse raamistiku kohta (12. novembri 2009. aasta dokument nr 15394/09);
12. rõhutab, et Euroopa katastroofidele reageerimise süsteem peab järgima subsidiaarsuse põhimõtet nii liikmesriikide (kel peaks olema võimalik kasutada oma vahendeid, eriti juhtudel, mis puudutavad riikide vastuolus olevaid vajadusi) kui ka ÜRO suhtes, st et see respekteeeriks ühelt poolt iga liikmesriigi riiklikke, piirkondlikke ja kohalikke pädevusi (võttes arvesse tähtsat rolli, ametiasutuste tähtsust katastroofide tagajärgede likvideerimise protsessis, eelkõige seetõttu, et paljudes liikmesriikides teostatakse seadusandlikku võimu kohalikul või piirkondlikul tasandil) ning teiselt poolt ÜRO koordineerimisrolli väljaspool ELi aset leidva katastroofi päästeoperatsioonides; tuletab meelde, et see strateegia peaks täiendama ÜRO strateegiat, kes näeb Euroopa sekkumisvõime loomises selget lisandväärtust;
13. juhib tähelepanu asjaolule, et katastroofide piiriülese iseloomu tõttu peaks EL oma ressursse koordineerima ja tegema koostööd kolmandate maadega, muu hulgas oma naabruses, kui asjaga on seotud Vahemere Liidu riigid;
14. toetab komisjoni ettepanekut luua Euroopa hädaolukordadele reageerimise suutlikkus, sealhulgas eeskirjad, millega tagatakse liikmesriikide võtmetähtsusega varade prognoositavam kättesaadavus, muu hulgas eelnevalt kokkulepitud reageerimisaegade jooksul kättesaadava ja eelnevalt kindlaksmääratud vahendite kogumi loomine, mis luuakse liikmesriikide vabatahtlikult võetud kohustuse kaudu teha need vahendid vabatahtlikult kättesaadavaks ELi katastroofiabiga seotud sekkumistel kasutamiseks riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil nii Euroopa Liidus kui ka väljaspool seda; on seisukohal, et sel viisil ja samuti toetades inimesi, keda on tabanud looduskatastroofid, nagu suurtulekahjud, üleujutused, maavärinad, vulkaanipursked, orkaanid ja hiidlained, samuti merel toimuvad õnnetused, naftalekked või tuumaohud, suureneb oluliselt ELi sekkumistegevuse Euroopa lisandväärtus;
15. tuletab meelde, et geograafilise asendi tõttu on kindlad piirkonnad, näiteks ranniku-, saarte

ja mägiavad eriti haavatavad, ning nõuab, et nimetatud piirkondadele pöörataks erilist tähelepanu;

16. märgib, et ELi piiri ääres asuvaid Euroopa piirkondi võivad mõjutada katastroofid, mis leiavad aset kolmandatele riikidele kuuluvates piirkondades, mille puhul on sekkumine veelgi keerulisem; teeb ettepaneku, et selliste piirkondade toetamiseks tuleb välja töötada erimeetmed ja pöörata erilist tähelepanu inimeste või tööstuslike õnnetuste põhjustatud katastroofidele, mis nõuavad erinevaid strateegiaid;
17. on seisukohal, et erilist tähelepanu tuleks pöörata tulekahjudele, mille tõrjumiseks on vaja sihipäraseid strateegiaid ja meetmeid;
18. kinnitab vajadust järgida põhimõtet „saastaja maksab” seoses keskkonnakahju eest vastutamise ja katastroofidele reageerimisega seotud kulude väljanõudmisega kahju tekitanud eraettevõtjatelt;

Euroopa hädaolukordadele reageerimise suutlikkus

19. on seisukohal, et eelnevalt kindlaksmääratud võimekuse, ressursside ja varade kogumi loomine liikmesriikide vabatahtlikult võetud kohustuse kaudu teha need varad kättesaadavaks ELi katastroofiabiga seotud sekkumistel kasutamiseks nii liidus kui ka väljaspool on ELi abisuutlikkuses kesksel kohal, mida võiks täiendada liikmesriikide *ad hoc* pakkumised; soovib töötada välja selge ja üksikasjaliku stiimulite skeemi, mis võimaldaks liikmesriikidel panustada piisavalt vahendeid vabatahtlikku kogumisse, ilma et suurendataks liikmesriikide üldiseid kulutusi;
20. palub tulevaste ELi kodanikukaitsejõudude raames luua konkreetset mehhanismid, mis võimaldavad ELil lahendada avamerel asuvate nafta- ja gaasiplatvormide põhjustatud ulatuslikke reostusjuhtumeid;
21. tuletab meelde Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kesksel rolli rahvusvahelise üldsuse jõupingutuste koordineerimisel katastroofidele reageerimisel.
22. rõhutab, et parem ELi katastroofidele reageerimise võimekus annab ELi tervikliku panuse üldisele ÜRO juhitud abile ja koordineerimisele;
23. kinnitab, et ELi rahastatavad vahendid, mida liikmesriigid haldavad, peaksid täiendama liikmesriikide abioperatsioonideks eraldatud vahendeid; märgib, et need peaksid tuginema ettevalmistustegevuses välja töötatud mudelitele, mida on edukalt testitud hiljutistes hädaolukordades nii Euroopas kui ka väljaspool, näiteks Baltimaade rahvusvaheline üksus üleujutustele reageerimiseks ja lennutuletõrje taktikaline lisareserv;
24. kutsub komisjoni üles määrama koos liikmesriikidega kindlaks puudujäägid suutlikkuses; tuleks kaaluda vahendite loomist ELi tasandil, vältides mis tahes konkurentsi ja/või kattumist riiklike vahenditega, et likvideerida olemasolevad puudujäägid, nii et see tooks olulist kokkuhoidu ELile tervikuna või annaks juurdepääsu vahenditele, mis ei ole kättesaadavad üksi tegutsevatele liikmesriikidele, pakkudes sellega head moodust koormuse

jagamiseks:

25. on seisukohal, et oluline on ka teha kindlaks vahendite puudujäägid, mille tulemusena on võimalik täpselt välja selgitada, kuidas EL saaks toetada liikmesriikide jõupingutusi oma valmisoleku suurendamiseks; on seisukohal, et olemasolevate vahendite tõhusam kasutamine hoiab ära üleliigse rahalise või haldusliku bürokraatia loomise, eriti seoses piirkondlike ja kohalike haldusorganitega;
26. kutsub komisjoni üles püüdlema selle poole, et EL oleks ressursside eraldamise, katastroofidele reageerimise suutlikkuse ja koostöö seisukohast kaasatud sellistele katastroofidele reageerimisse, mis leiavad aset ELis ja mõjutavad otseselt selle elanikke;
27. on seisukohal, et peamiselt tuleks keskenduda olemasolevate rahaliste vahendite täielikule ja õigeaegsele kasutamisele ning nende vahendite rakendamisega seotud halduskorra lihtsustamisele; on arvamusel, et tuleb võtta meetmeid, millega tagatakse erakorralise humanitaarabi viivituseeta jõudmine katastroofis kannatanud inimesteni;
28. leiab, et eelplaneerimine, operatsioonide ettevalmistamine võrdlusstenaariumite väljatöötamise abil, ELi katastroofiabi operatsioonides potentsiaalselt kasutada olevate liikmesriikide vahendite kaardistamine ja situatsiooniplaneerimine on ELi katastroofidele reageerimise tõhustamise seisukohalt otsustava tähtsusega ja ülimalt olulised viivitamatuks reageerimiseks ning kiireks abi osutamiseks hädaolukorras; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles rakendama neid meetmeid viivitamata ja ilma teisi meetmeid piiramata; kutsub lõpetuseks komisjoni üles viima läbi teostatavusuuringu selle kohta, kas on otstarbekas luua bioterrorismivastase võitlusega ja ohvrite identifitseerimisega tegelevaid Euroopa võrdluslaboratooriumeid, finantseerida nende tegevust Euroopa Liidu eelarvest teadusuuringutele eraldatud vahenditest ning luua nende jaoks märgis;
29. nõuab eelkõige naftareostusega, tuumajaamadega või ohtlike ainetega seotud inimtekkeliste ja nii maal kui ka merel toimuvate katastroofidega seotud konkreetsete ettenägematute kulude piisavat planeerimist;

Euroopa hädaolukordadele reageerimise keskus

30. tervitab komisjoni otsust liita järelevalve- ja teabekeskus (MIC) ja ECHO humanitaarabi kriisikeskus, et luua tõeline ööpäevaringselt tegutsev hädaolukordadele reageerimise keskus kui planeerimise ja tegutsemise kooskõlastusplatvorm, mis oleks samm õiges suunas, ning nõuab, et seda rakendataks ka liikmesriikidega reaalses toimiva koostöö abil järelevalve-, etteteatamis- ja hoiatustegevuses, pidades kinni subsidiaarsuse põhimõttest; kutsub komisjoni üles tugevdama nimetatud keskust, nii et sel oleks keskne roll Euroopa mitterahalise abi, samuti rahalise humanitaarabi kiirel ja tõhusal koordineerimisel; märgib, et see peaks olema ühtne kontaktpunkt kõikide abitaotluste jaoks nii loodus- kui ka inimtegevusest põhjustatud katastroofide puhul, võimaldamaks ELi ühtset reageerimist;
31. nõuab ECHO kriisikeskuse ning järelevalve- ja teabekeskuse (MIC) tulemuslikku

ühendamist, tagades piisava rahastamise;

32. palub komisjonil kaasata uus Euroopa hädaolukordadele reageerimise keskus aktiivselt ühenduse kahte metsapõlengute vastasesse metsakaitsevahendisse: Euroopa metsatulekahjude teabesüsteemi (EFFIS) ja EFFICSi;
33. kutsub komisjoni üles koordineerima tegevust hädaolukorras, lihtsustades ja optimeerides olemasolevat universaalteenust ja hädaabinumbri 112 kasutamist;
34. nõuab, et hädaolukordadele reageerimise keskus ja liikmesriigid teeksid otsused vahendite eraldamise kohta varade kogumist kiiresti, et tagada ennustatav, kiire ja tõhus abi ohvritele ning vältida viivitusi ja kattumist;
35. on veendunud, et tuleks tuvastada ja kaardistada kõige tähtsamate vahendite nimekiri, mille liikmesriigid võiksid kõnealuste stsenaariumide korral ELi poolt hädaolukordadele reageerimiseks eraldada;
36. nõuab, et ELi meetmed oleks selged ja sidusad, pidades silmas Euroopa Komisjoni, välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ja Euroopa välis teenistuse rolli, kes peaks jälgima on volitusi ja pidama kinni teiste institutsioonide pädevuse suhtes kehtestatud piiridest; kutsub seepärast komisjoni ja Euroopa välis teenistust üles töötama välja nõuetekohase töökorralduse ja läbipaistvad eeskirjad, et tagada võimaluse korral ELi katastroofidele reageerimisega seotud küsimuste osas tihe koostöö ja kooskõlastamine, lähtudes olemasolevatest mehhanismidest ning ilma uusi struktuure loomata või abioperatsioone aeglustamata; rõhutab vajadust paindliku, lihtsa ja kiire talitustevahelise kooskõlastamise järgi, mis hõlmaks ainult asjaomaseid teenistusi, kes peaks reageerima väga kiiresti, vältides samal ajal tarbetut halduskoormust; rõhutab, et ELi humanitaarabi tuleks osutada igasugustest poliitilistest kaalutlustest sõltumatult, järgides sealjuures rahvusvaheliselt kokkulepitud humanitaarabi põhimõtteid;
37. rõhutab metsatulekahjudest tingitud suuremat katastroofiriski, eelkõige kliimamuutuse tõttu, mis soosib suurte metsatulekahjude puhkemist; palub komisjonil asutada uues Euroopa hädaolukordadele reageerimise keskuses nende riskidega toime tulemiseks eriüksus;
38. rõhutab, et viimase võimalusena ja kooskõlas Oslo suunistega võib sõjaliste vahendite, eelkõige erivahendite, strateegilise transpordi ja rasketehnika kasutuselevõtt tsiviiljärelevalve all olla sageli suureks abiks katastroofidele reageerimisel; rõhutab, et kuluka topelttöö vältimiseks tuleb tõhustada kõikide olemasolevate, nii tsiviil- kui ka sõjaliste ressursside ja liikmesriikide kriisiohjamise vahendite kasutuse koordineerimist;

Logistika ja transport ning telekommunikatsioon

39. tunnistab, et sõjaliste vahendite kasutamine (transport, logistika, turvalisus) humanitaarabioperatsioonis võib olla oluliseks abiks, eeskätt ulatuslike looduskatastroofide korral; tuletab meelde, et sõjalisi vahendeid võib kasutada üksnes väga piiratud juhtudel ja viimase abinõuna, vastavalt ÜRO soovitudele;

40. nõuab jagatud ja tõhusat logistikakorraldust, mis kaasaks ELi rahastatud universaalseid tehnilise abi ja toe meeskondi, mis võiksid toetada kõiki ELi või liikmesriikide ametiisikuid ja meeskondi kohapeal, eriti juhtudel, kui kohalik infrastruktuur on lakanud toimimast;
41. nõuab tehnilise abi ja toe meeskondade mobiliseerimist katastroofide korral ning soovitude tegemist selle kohta, kuidas kõnealused meeskonnad võiksid osutada tulemuslikumat tuge katastroofis kannatanutele;
42. olemasoleva võimekuse tõhusalt ja õigesti kasutamist silmas pidades teeb ettepaneku näha ette liikmesriikide konsulaarvahendite koondamine, et parandada ELi maailma tasandil reageerimisvõime kiirust ja kvaliteeti, optimeerides juba kättesaadavaid vahendeid; soovitab selleks hinnata eri liikmesriikide konsulaarvõimekust, et teha kokkuvõtte Euroopa Liidul praegu kogu maailmas olevatest vahenditest;
43. nõuab olemasolevaid ja ÜRO koordineeritavaid päästesüsteeme arvesse võttes, et mitterahalise abi transporti katastroofi paikadesse parandataks, tugevdataks ja muudetakse kulutõhusamaks, eeskätt selle korralduse lihtsustamise ja sujuvamaks muutmise, kaasrahastamise määra suurendamisega ning uute viiside kasutuselevõttuga juurdepääsu võimaldamiseks täiendavatele transpordimahtudele, näiteks raamlepingute abil;
44. tuletab meelde praeguseid järelevalve- ja ennetusvahendeid (eriti kohapealse vaatluse vahendeid), näiteks Euroopa Liidu ülemaailmse keskkonna- ja turvaseire (GMES) programmi või INSPIRE ja GALILEO programmid, mis võiksid jälgida võimalikke ohustatud alasid ja seega aidata tõhusamalt valmistada ohvritele katastroofiabi pakkumiseks; palub komisjonil uurida võimalust varustada ELi spetsiaalse ja turvatud telekommunikatsioonivõimsusega ning kriisiohje terviklahendustega ennetusest taastamiseni; kutsub komisjoni üles paremini kasutama telekommunikatsioonisatelliitide olemasolevaid ja tulevaseid lahendusi ja võimekust, et hõlbustada avaliku julgeoleku alaste kodanikuteenuste ja hädaabiteenuste väljaarendamist ühenduses Euroopa Kosmoseagentuuri, liikmesriikide ja osalejatega (eraettevõtjad, tööstus);
45. palub komisjonil arendada välja side- ja infovõrk, uurides eelkõige telekommunikatsiooni kasutusvõimalusi, sealhulgas satelliitsidet, et päästemeeskonnad saaksid kiiresti täpset teavet, mis võimaldaks neil tõhusalt jaotada esmavajalikke tarbeid ja varustust, mida on tarvis ühiskonna katastroofijärgseks ülesehitamiseks;

Kommunikatsioon, nähtavus, koolitus, uuringud

46. nõuab kõiki ELi institutsioone ja liikmesriike ning sotsiaalpartnereid ja kodanikuühiskonda hõlmavat laiaulatuslikku kommunikatsioonistrateegiat, mis parandaks Euroopa tegevuse üldist nähtavust ja läbipaistvust nii abi saavates riikides kui ka Euroopa kodanike hulgas, tagades samas, et katastroofiabi ei alluks kunagi kaubanduslike või poliitiliste strateegiate alastele kaalutlustele; usub, et strateegia peaks püüdma sidemeetodeid ja -vahendeid lihtsustada ning ühtlustada; teeb sellega seoses ettepaneku luua näiteks riiklike sümboolite kõrval kogu Euroopa Liidu personali jaoks ka ühtne vormiriietus ja märk ning nimetada üks eestkõneleja, kes tagaks hädaolukorrale

reageerimise käigus teabevahetuse; nõuab, et kõik kommunikatsioonistrateegiad tagaks humanitaarabi ja mis tahes sõjalise tegevuse selge eristamise;

47. rõhutab, et teave on tõhusa katastroofide ennetamise ja nendele reageerimise poliitika üks keskne osa kõigil tasanditel ning et riski vormide muutumine nõuab teabe pidevat ajakohastamist ning usaldusväärseid ja võrreldavaid andmeid katastroofide kordumiste sageduste, riskide ja seotud tagajärgede ning analüütiliste vahendite kohta; nõuab seepärast kooskõlastatud meetmeid, tehnilise ja teadusliku teabe ja ekspertiisi suuremat kättesaadavust ja süstemaatilist levitamist ning parimate tavade vahetust, mis hõlmaks ka uuringuid ja saadud kogemuste rakendamist, näiteks kogemused, mis on minevikus saadud ühenduse INTERREG algatuse raames rakendatud projektide käigus;
48. märgib vajadust suurendada teadlikkust menetlustest, mida rakendatakse katastroofiolukorras, pöörates erilist tähelepanu noorte väljaõppele alates koolieast; palub komisjonil edendada koolide ning spetsiaalsete vabatahtliku tegevuse ühingute kaasamise teel planeerimis-, ennetamis- ja taastumiskultuuri, mis on kodanikukaitse alase tegevuse optimeerimiseks vajalik eeltingimus;
49. juhib tähelepanu tähtsale rollile, mida etendavad katastroofide, eelkõige piiriüleste katastroofide ajal kohapeal tegutsevad piirkondlikud ja kohalikud ametiasutused, kelle osavõtt võib tõsta ELi nähtavust kodanike hulgas; kutsub seetõttu komisjoni üles tagama, et liikmesriigid kaasaksid oma piirkondlikud ja kohalikud ametiasutused katastroofidele reageerimise organiseerimisse juba algusetappides, tuginedes ühtekuuluvuspoliitika valdkonnas kohaldatud mitmetasandilisele valitsemismudelile, ning rakendaksid kõigi reageerimismehhanismiga seotud asjaosaliste puhul vastastikust kasu toovat kommunikatsioonistrateegiat;
50. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles arendama välja kõikide Euroopa kodanike jaoks selget info- ja ennetussüsteemi reisimisel nii ELis kui väljaspool seda; teeb selleks ettepaneku märkida Euroopa passidesse hädaabinumber 112 koos selge viitega selle kättesaadavuse kohta kõikjal ELis, nii et reisijad saaks seda ELis kasutada, ja viide Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 23 kohta, milles sätestatakse, et „igal liidu kodanikul on mingi kolmanda riigi territooriumil, kus ei ole esindatud see liikmesriik, mille kodanik ta on, õigus saada kaitset iga teise liikmesriigi diplomaatilistelt ja konsulaarasutustelt (...)”, mida saaks kasutada isikud, kes reisivad ELi mittekuulvasse riiki;
51. nõuab, et üleeuroopaline hädaabinumber 112 tehtaks Euroopa kodanikele ja ELis viibivatele kolmandate riikide kodanikele paremini teatavaks, eelkõige kirjalike ja audiovisuaalsete massiteabevahendite ning avaliku teavitamise teel, et kõik saaksid seda automaatselt kasutada kõigi liidu territooriumil juhtuvatest katastroofidest teadaandmiseks;
52. on seisukohal, et Euroopa Liidu töötajate ja ekspertide ühtne katastroofidele reageerimise alane eriväljaõpe võimaldaks väljaõppe ja spetsialiseerumismoodulite „ühise tüve” kaudu kujundada teadlikkust Euroopa ühistest töö- ja reageerimismeetoditest; soovib ka kõnealusel raamistikus ühiseid katastroofidele reageerimise õppusi tsiviil- ja sõjaväeliste logistikauksuste vahel;

Katastroofidele reageerimine, valmisolek ja ennetamine

53. märgib, et katastroofide ennetamine on sageli kulutõhusam kui nendega võitlemine; rõhutab seetõttu tungivat vajadust täiendada Euroopa Liidu hädaolukordades reageerimise võime tugevdamise poliitikat, tõhustades ELi ja liikmesriikide riskideks valmistumise ja ennetamise poliitikat, ning ergutab komisjoni valmistama ette ulatuslikku ja innovatiivset ELi strateegiat katastroofiohu vähendamiseks; nõuab, et võimalike katastroofide varajaseks määratlemiseks eraldataks piisavalt vahendeid ning palub komisjonil tagada, et struktuurifondide ja solidaarsusfondi läbivaatamist kasutataks kõnealustes valdkondades poliitika ja investeringute väljatöötamise innustamiseks; nõuab lisaks sellele paremat haridust katastroofide ennetamise valdkonnas, investeringuid katastroofide ja kliimamuutuse ärahoidmisesse, asjakohaseid õigusakte veemajanduse ja tulemusliku riskijuhtimise valdkonnas ning ülejutusi käsitleva direktiivi rakendamise täpset jälgimist piirkondlikul ja kohalikul tasandil; juhib seetõttu tähelepanu asjaolule, et piirkondlikud ja kohalikud ametisutused mängivad katastroofide ennetamisel olulist rolli, rakendades ohu ennetamise strateegiaid territoriaalselt, mis hõlmab ka eri riikide meeskondade ühiseid sekkumisi;
54. kinnitab oma seisukohta, et komisjon esitaks pöua, metsatulekahjude ja kõrbestumise omavahelist seotust arvestades ülejutusi käsitleva direktiiviga sarnase õigusakti ettepaneku, et edendada veepuuduse-, põuaalase ja kliimamuutustega kohanemise ELi poliitika vastuvõtmist; kinnitab selles suhtes samuti Euroopa pöuajälgimiskeskuse kui pöua tagajärgede uurimis-, leevendamis- ja jälgimiskeskuse loomise tähtsust;
55. kordab samuti oma üleskutset komisjonile võtta vastu tulekahjude ennetamist ja ohjeldamist käsitlev direktiiv, mis näeks ette regulaarse andmete kogumise, kaartide koostamise ja riskipiirkondade kindlaksmääramise, tulekahju ohjeldamiskavade koostamise, eraldatud ressursside ja kättesaadavate vahendite kindlaksmääramise liikmesriikide poolt, eri asutuste töö kooskõlastamise, miinimumnõuded meeskondade väljaõppeks ning keskkonnaalaste kohustuste ja karistuste kehtestamise;
56. on seisukohal, et Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi raames pakutavate võimaluste edasine ärakasutamine on ülimalt tähtis; usub sellega seoses, et Euroopa territoriaalse koostöö rühmitus võib olla oluline vahend, mille abil veelgi tugevdada riikidevahelist, piirideülest ja piirkondadevahelist koostööd, sealhulgas riikidega, kes ei kuulu ELi; peab riigipiire ületava piirkondadevahelise koostöö arengut tõestuseks selle kohta, et just piirkondadel on eriti tähtis roll kiireloomulise abi osutamisel elanikkonna kaitseks; on arvamusel, et see viljakas koostöö aitab muu hulgas kaasa ka riskide kaardistamise ja võimalike ohtude hindamise ühise eesmärgi saavutamisele ning et just siin saab EL anda oma väärtusliku ja nähtava panuse veelgi tõhusamaks ja tugevamaks koostööks, eelkõige just koordineerimise parandamisega;
57. on seisukohal, et Euroopa vabatahtliku tegevuse aastal oleks sümbolne ja tänuväärne toetada neid riike, kes püüavad toetada asjakohaseid meetmeid ja organisatsioone;
58. kutsub komisjoni üles esitama võimalikult kiiresti – hiljemalt 2011. aasta lõpuks – vastavasisuline ambitsioonikas õigusakti ettepanek;

59. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

SELETUSKIRI

Me elame ajal, mil juhtub üha rohkem katastroofe. Eelmisel aastal seisis Euroopa silmitsi mitme väga raske katastroofiga, sealhulgas tulvaveed ja suuremastaabilised üleujutused, rängad tormid ja metsatulekahjud, rääkimata Islandi Eyjafjallajökulli vulkaani tekitatud tuhapilvest. Ka väljaspool Euroopat leidsid aset mitmed rängad katastroofid, nõudes tohutul hulgal inimohvreid ja tekitades purustusi, nimelt Haiti maavärin ja Pakistani üleujutused. Mehhiko lahes tekkis naftaplatvorm Deepwater Horizonsi plahvatuse järel kõigi aegade suurim naftareostus ja Sahelit tabas karm põud. Nüüd on maailm rabatud dramaatilistest sündmustest Jaapanis, mida tabasid üksteise järel tugev maavärin, tsunami ja tuumakatastroof.

Kogu maailmas aastas registreeritud katastroofide arv on viimase 35 aastaga viiekordistunud kuni praeguse ligi 400 katastroofini. Viimase 20 aasta jooksul on üksnes Euroopas registreeritud katastroofid nõudnud pea 90 000 inimest, tekitanud kahju rohkem kui 29 miljonile inimesele ja põhjustanud 211 miljardi euro ulatuses majanduslikku kahju.

Arvestades loodus- ja inimtekkeliste katastroofide drastilist sagenemist nii ELis kui ka väljaspool, soovib raportöör suuremat tõhusust katastroofidele reageerimise kõikides etappides, alates ennetamisest, valmisolekust ja reageerimisest kuni taastumiseni, kuid samal ajal tuleb majanduse raskeid aegu arvestades kasutada vahendeid optimaalselt. Seda seisukohta toetab ülekaalukalt ligi 90% Euroopa kodanikest, kes soovivad, et EL osutaks nende riigile katastroofi korral rohkem abi, ning umbes sama palju inimesi toetab ELi humanitaarabi operatsioonide tõhustamist väljaspool ELi. See eesmärk kajastub ka Lissaboni lepingus, mis annab uue õigusliku aluse nii kodanikukaitseks kui ka humanitaarabiks, et tagada tõhus ja kiire reageerimine katastroofidele ELis ja mujal maailmas.

Kuna käesolev raport keskendub katastroofidele reageerimisele, sooviks raportöör toonitada, et reageerimise parandamiseks tuleb eelnevalt kindlaks määrata liikmesriikides kättesaadavad vahendid, mis on antud vabatahtlikult Euroopa kodanikukaitse mehhanismi kasutusse. See oleks oluline samm praeguses *ad hoc* reageerimise juurest eelneva planeerimise suunas võrdlusstenaariumite väljatöötamise, liikmesriikide vahendite kaardistamise ja situatsiooniplaneerimise abil.

Lisaks pooldab raportöör Euroopa kodanikukaitse mehhanismi lihtsustamist, mis on liiga bürokraatlik. Selles kontekstis kiidab raportöör heaks järelevalve- ja teabekeskuse (MIC) ja ECHO humanitaarabi kriisikeskuse ühendamise, et luua tõeline ööpäevaringselt tegutsev hädaolukordadele reageerimise keskus, mis otsustaks kokkuleppel liikmesriikidega, kuidas kasutada katastroofi korral vahendeid, et tagada ohvritele viivitamatu ja tõhus abi.

Et Euroopa katastroofidele reageerimist veelgi tõhustada, palub raportöör komisjonil esitada võimalikult kiiresti ettepanek ELi kodanikukaitsejõu loomiseks, mis põhineks hädaolukordadele reageerimise keskusel.

Teine keskne küsimus on vajadus kõigi osaliste tegevust paremini kooskõlastada, et vältida jõupingutuste kattumist nii poliitilisest kui ka tegevuslikust küljest, mis mõlemad peaksid toimima autonoomselt, et mitte takistada kiire ja tõhusa abi osutamist katastroofiohvritele.

Lõpetuseks sooviks raportöör rõhutada, et on oluline, et Euroopa katastroofidele reageerimisele annaksid oma panuse kõik liikmesriigid, juhindudes Euroopa solidaarsuse põhimõttest. Pakkumisi toetaks stiimulite skeem, mis võimaldaks liikmesriikidel panustada vabatahtlikku kogumisse piisavalt vahendeid ilma üldiseid kulutusi suurendamata. Teisisõnu, liikmesriikides kättesaadavate ressursside kasutamist tuleks üldise kasu nimel optimeerida, vältides struktuuride, jõupingutuste või kulutuste kattumist.

16.6.2011

ARENKUKOMISJONI ARVAMUS (*)

keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjonile

kodanikukaitse ja humanitaarabi rolli kohta Euroopa katastroofidele reageerimise
tõhustamises
(2011/2023(INI))

Arvamuse koostaja: Michèle Striffler

(*) Kaasatud komisjon – kodukorra artikkel 50

ETTEPANEKUD

Arengukomisjon palub vastutaval keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. kinnitab taas, et Euroopa Liit peab austama humanitaarabi põhimõtteid (humaansus, neutraalsus, erapooletus ja sõltumatus), et tegeleda humanitaarabi vajadustega väljaspool ELi, ja et kodanikukaitse vahendite kasutamine peab põhinema vajadustel ning täiendama humanitaarabi ja olema sellega kooskõlas, võttes arvesse edasisi keskmise ja pikema ajavahemiku arengustrateegiaid; rõhutab asjaolu, et need põhimõtted ei ole dogmad, vaid tulenevad operatiivkaalutlustest ja vajadusest tagada tõhusus;
2. innustab komisjoni toetama ÜRO humanitaarasjade koordineerimisbürood (OCHA), et see jätkaks tööd vajaduste hindamist võimaldava ühise meetodikaraamistiku väljatöötamiseks, püüdes kaasata süstemaatiliselt kohaliku tasandi, sealhulgas ka valitsusväliseid osalejaid;
3. rõhutab, kui oluline on abiressursside eelnev varumine, et suurendada humanitaarabiorganisatsioonide reageerimiskiirust katastroofide korral; märgib, et ladude/keskuste loomine näitab niisuguse lähenemisviisi tõhusust kiiruse, kvaliteedi ja kulutasuvuse aspektist, ning nõuab, et komisjon jätkaks selle valdkonna rahalist toetamist; selles suhtes toetab Barnier' 2006. aasta aruande soovitusi, et ELi äärepoolseimaid piirkondi ja ülemeremaid ja -territooriume kasutataks mitteainuõiguslikel alustel tugibaasidena, et

võimaldada elutähtsate toodete eelnevat varumist ja logistikat, lihtsustades sel moel Euroopa olemasolevate inim- ja materiaalsete ressursside kasutuselevõttu kiireloomulise humanitaarsekkumise korral väljaspool Euroopa Liitu; juhib tähelepanu sellele, kui oluline on koordineerimise ja ressursside haldamise paindlikkus humanitaarabi ning katastroofidele reageerimise kiiruse ja piisavuse kindlustamisel;

4. nõuab rahastamise, suutlikkuse ja ressursside suurendamist, et tagada see, et humanitaarabi ja kodanikukaitse teenivad eranditult mittesõjalisi eesmärke;

5. tunnustab, et sõjaliste vahendite kasutamine (transport, logistika, turvalisus) humanitaarabioperatsioonis võib olla oluliseks abiks, eeskätt ulatuslike looduskatastroofide korral; tuletab meelde, et sõjalisi vahendeid võib kasutada üksnes väga piiratud juhtudel ja viimase abinõuna, vastavalt ÜRO soovitudele;

6. toetab ettepanekut luua Euroopa hädaolukordadele reageerimise keskus; nõuab, et kehtestataks üksikasjalikud ja läbipaistvad eeskirjad Euroopa välisteenistuse ja komisjoni vaheliseks koostööks ja koordineerimiseks, tuletab meelde, et humanitaarabi ei ole kriisiohjamise poliitiline vahend;

7. kinnitab veel kord, et ÜRO humanitaarasjade koordinatsioonibürool (OCHA) on keskne roll rahvusvaheliste humanitaarmedetmete koordineerimisel;

8. nõuab, et komisjon tegeleks aktiivselt kohapeal kasutatavate vahendite ja suutlikkuse nähtavuse tagamisega, eeskätt kasutades kõrvuti riikliku sümboolikaga ka ELi sümboleid;

9. palub komisjonil arendada välja side- ja infovõrk, uurides eelkõige telekommunikatsiooni kasutusvõimalusi, sealhulgas satelliitsidet, et päästemeeskonnad saaksid kiiresti täpset teavet, mis võimaldaks neil tõhusalt jaotada esmavajalikke tarbeid ja varustust, mida on tarvis ühiskonna katastroofijärgseks ülesehitamiseks.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	14.6.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 22 -: 0 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Michael Cashman, Ricardo Cortés Lastra, Corina Crețu, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Catherine Grèze, András Gyürk, Filip Kacmarek, Franziska Keller, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Maurice Ponga, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Eleni Theoharous, Ivo Vajgl, Iva Zanicchi
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Kriton Arsenis, Isabella Lövin, Csaba Óry

23.6.2011

VÄLISKOMISJONI ARVAMUS

keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjonile

kodanikukaitse ja humanitaarabi rolli kohta Euroopa katastroofidele reageerimise
tõhustamises
(2011/2023(INI))

Arvamuse koostaja: László Tőkés

ETTEPANEKUD

Väliskomisjon palub vastutaval keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. rõhutab liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ja komisjoni asepresidendi uut Lissaboni lepingu järgset rolli kolmandates riikides toimuvate ELi operatsioonide koordineerimisel, et tagada ELi kriisidele reageerimise ning sellega seotud üldiste poliitiliste ja julgeolekuaspektide kooskõla; nõuab tungivalt, et kõik asjaomased komisjoni ja Euroopa välisteenistuse talitused, kes tegelevad hädaolukordadele reageerimise ja kriisiohjamisega, sealhulgas ELi delegatsioonid, tötaksid välja oma töökorralduse kava;
2. rõhutab vajadust muuta ühtsemaks erinevate ELi vahendite kasutamine (millest mõned kuuluvad kõrge esindaja ja asepresidendi vastutusalasse) ning parandada kooskõlastamist ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika tsiviil- ja sõjaliste missioonidega, mis kas juba toimuvad või mis võidakse luua mõne katastroofi järgselt; nõuab kindlalt, et kriisiennetus, katastroofidele reageerimine ja katastroofijärgsed taastamistööd oleksid omavahel seotud;
3. rõhutab, et viimase võimalusena ja kooskõlas Oslo suunistega võib sõjaliste vahendite, eelkõige erivahendite, strateegilise transpordi ja rasketehnika kasutuselevõtt tsiviiljärelevalve all olla sageli suureks abiks katastroofidele reageerimisel; rõhutab, et kuluka topeletöö vältimiseks tuleb tõhustada kõikide olemasolevate, nii tsiviil- kui ka sõjaliste ressursside ja liikmesriikide kriisiohjamise vahendite kasutuse koordineerimist;
4. kutsub komisjoni üles koos liikmesriikidega kindlaks tegema olemasolevad puudujäägid suutlikkuses ja töötama liikmesriikide jaoks nõuetekohaselt välja ajalise raamistiku ja

kindlad eesmärgid, mis võimaldaks asjakohaselt arendada nende katastroofidele reageerimise suutlikkust, et tagada liikmesriikide vahel õiglane koormuse jaotus, kusjuures täiendavat ELi taseme vahendite loomist tuleks kaaluda ainult siis, kui nende tulemusel tekiks kogu ELi jaoks märkimisväärne sünergia;

5. nõuab kindlalt sellise üldise kommunikatsioonistrateegia väljatöötamist, mis annab ühise ja sidusa pildi selle kohta, kuidas EL reageerib katastroofidele, ning on kooskõlas ELi väärtuste ja poliitikaga, et suurendada ELi nähtavust abisaajates riikides ja parandada Euroopa kodanike arusaama ELi tegevusest; juhib tähelepanu vajadusele moodustada ELi kodanikukaitse üksus ja rakendada, vastavalt parlamendi korduvatele üleskutsetele, 2006. aasta Barnier' aruandes esitatud ettepanekud; rõhutab, et Euroopa Liit peab oma katastroofiabiga veel kord näitama, et Euroopa kodanikud väärtustavad solidaarsust;
6. juhib tähelepanu asjaolule, et katastroofide piiriülese iseloomu tõttu peaks EL oma ressursse koordineerima ja tegema koostööd kolmandate maadega, muu hulgas oma naabruses, kui asjaga on seotud Vahemere Liidu riigid;
7. tuletab meelde Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni keskset rolli rahvusvahelise üldsuse jõupingutuste koordineerimisel katastroofidele reageerimisel.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	21.6.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 53 -: 2 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Gabriele Albertini, Sir Robert Atkins, Bastiaan Belder, Franziska Katharina Brantner, Frieda Brepoels, Elmar Brok, Arnaud Danjean, Mário David, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Andrzej Grzyb, Heidi Hautala, Anna Ibrisagic, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Ryszard Antoni Legutko, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Barry Madlener, Kyriakos Mavronikolas, Francisco José Millán Mon, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Kristiina Ojuland, Ria Oomen-Ruijten, Ioan Mircea Pașcu, Cristian Dan Preda, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Nikolaos Salavrakos, Werner Schulz, Charles Tannock, Inese Vaidere, Sir Graham Watson
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Kader Arif, John Attard-Montalto, Elena Băsescu, Carlo Casini, Véronique De Keyser, Andrew Duff, Lorenzo Fontana, Georgios Koumoutsakos, Nadezhda Neynsky, Doris Pack, Vittorio Prodi, Judith Sargentini, Marietje Schaake, Alf Svensson, Indrek Tarand, László Tóké, Paweł Zalewski, Janusz Władysław Zemke

22.6.2011

REGIONAALARENGUKOMISJONI ARVAMUS

keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjonile

kodanikukaitse ja humanitaarabi rolli kohta Euroopa katastroofidele reageerimise
tõhustamises
(2011/2023(INI))

Arvamuse koostaja: Georgios Stavrakakis

ETTEPANEKUD

Regionaalarengukomisjon palub vastutaval keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. palub komisjonil võtta Euroopa katastroofidele reageerimise kavandamisel arvesse solidaarsusklauslit ja selle rakendamiskorda, mis tuleb viivitamatult vastu võtta ning mis tagab tõhusama ja kooskõlastatuma katastroofidele reageerimise Euroopa Liidus ning sellest väljaspool;
2. märgib, et praegune ajutine koordineerimiskord ei suuda tagada kohast ja piisavat abi katastroofide korral ning et antava abi üldist tulemuslikkust, tõhusust, kooskõlastatust ja nähtavust on võimalik paremaks muuta; on seisukohal, et on vaja liikuda süsteemi poole, milles tegutsemine on ette kavandatud ning millega kaasneb võrdlusstsenaariumite ettevalmistamine peamiste katastroofitüüpide kohta ELis ja väljaspool seda, samuti tuleb kindlaks teha olemasolevad ja vajalikud vahendid ning määrata nende kavandatav kasutamine; on seisukohal, et oluline on ka teha kindlaks ressursside puudujäägid, mille tulemusena on võimalik täpselt välja selgitada, kuidas EL saaks toetada liikmesriikide jõupingutusi nende valmisoleku parandamiseks; on seisukohal, et olemasolevate ressursside tõhusam kasutamine hoiab ära üleliigse rahalise või haldusliku bürokraatia loomise, eriti seoses piirkondlike ja kohalike haldusorganitega;
3. toetab komisjoni ettepanekut luua Euroopa hädaolukordadele reageerimise suutlikkus, sealhulgas korraldused, mis tagavad liikmesriikide võtmetähtsusega varade prognoositavama kättesaadavuse, muu hulgas eelnevalt kokkulepitud reageerimisaegade jooksul kättesaadava ja eelnevalt kindlaksmääratud varade kogumi loomise, mis luuakse

liikmesriikide vabatahtlikult võetud kohustuse kaudu teha need varad vabatahtlikult kättesaadavaks ELi katastroofiabi seotud sekkumistel kasutamiseks riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil nii Euroopa Liidus kui ka väljaspool seda; on seisukohal, et sel teel, samuti toetades inimesi, keda on tabanud looduskatastroofid, nagu suurtulekahjud, üleujutused, maavärinad, vulkaanipursked, orkaanid ja hiidlained, samuti merel toimuvad õnnetused, naftalekked või tuumaohud suureneb oluliselt ELi sekkumistegevuse Euroopa lisandväärtus;

4. kutsub komisjoni üles püüdlema selle poole, et EL oleks vahendite eraldamise, katastroofidele reageerimise suutlikkuse ja koostöö seisukohast kaasatud sellistele katastroofidele reageerimisse, mis toimuvad ELis ja mõjutavad otseselt selle elanikke ning seega ka maksumaksjaid;
5. kordab seoses sellega oma üleskutset kasutada olemasolevaid ELi vahendeid, näiteks ELi solidaarsusfondi; nõuab tungivalt, et komisjon esitaks uue ettepaneku, mis võimaldaks ELi solidaarsusfondil suurendada oma paindlikkust ja lihtsustada oma halduseeskirju, arvestades samas oma esialgset lubadust teha kiire otsus, et eraldada konkreetsed rahalised vahendid ja võtta need võimalikult kiiresti kasutusele; on seisukohal, et selline haldusmenetluste lihtsustamine kiirendaks maksete tegemist Euroopa Solidaarsusfondist, tagades sellega, et maksed jõuavad abivajajateni viivitamatult;
6. on seisukohal, et peamiselt tuleks keskenduda olemasolevate rahaliste vahendite täielikule ja õigeaegsele kasutamisele ning nende vahendite rakendamise seotud halduskorra lihtsustamisele; on arvamusel, et tuleb astuda samme tagamaks erakorralise humanitaarabi viivitusest vabanemiseks katastroofis kannatanud inimesteni;
7. tuletab meelde, et Lissaboni lepingus on sätestatud territoriaalse ühtekuuluvuse mõiste ning laiendatud subsidiaarsuse põhimõtte ulatust piirkondlikele ja kohalikele ametiasutustele, ning et sellega seoses tuleks kõikides Euroopa katastroofidele reageerimise hinnangutes arvesse võtta ka piirkondlike ja kohalike ametiasutuste tähtsust katastroofide tagajärgede likvideerimise protsessis, eelkõige seetõttu, et paljudes liikmesriikides teostatakse seadusandlikku võimu kohalikul või piirkondlikul tasandil; kutsub komisjoni üles leidma uusi ja uuenduslikke teid vahetu abi andmiseks piirkondlikele ja kohalikele asutustele;
8. toetab komisjoni jõupingutusi, et katastroofidele reageerimine sisaldaks algusest peale ennetamise aspekte; juhib seetõttu tähelepanu sellele, et piirkondlikud ja kohalikud ametiasutused mängivad katastroofide ennetamisel olulist rolli, rakendades ohu vältimise strateegiaid territoriaalselt, mille alla kuuluvad ka eri riikide meeskondi hõlmavad ühised sekkumised;
9. tuletab meelde, et geograafilise asendi tõttu on kindlad piirkonnad, näiteks ranniku-, saarte ja mägi alad eriti haavatavad, ning nõuab, et nimetatud piirkondadele pöörataks erilist tähelepanu;
10. on seisukohal, et integreeritud, kõiki ohte käsitlev tegevusplaan, mis ühendab katastroofide ennetamist (muu hulgas leevendamist ja riskivähendamist), nendeks ettevalmistatust, nendele reageerimist ja nendest taastumist, on katastroofidega tegelemiseks tõhusaim strateegia; on seisukohal, et ennetamine on üks kaitse tagamise

tõhusamaid viise, mis vähendab katastroofide tagajärgi ja mõju ning võimaldab säästa rahalisi vahendeid; selle raames nõuab katastroofi ennetamist käsitlevate teadmiste edendamist, investeringute tegemist katastroofide ja kliimamuutuste ennetamiseks, tõhusamasse ennetuspoliitikasse ja veemajanduse kaitsega seotud asjakohasesse õigusloomesse ning tõhusasse riskijuhtimisse, samuti nõuab üleujutusi käsitleva direktiivi rakendamise täpset jälgimist piirkondlikul ja kohalikul tasandil, sest sellel on tulevikus keskne roll katastroofide ennetamises suure üleujutusohuga aladel;

11. on veendunud, et tuleb pöörata erilist tähelepanu äärepoolseimatele piirkondadele, ülemeremaadele ja -territooriumidele ning sellele, milline osa võiks olla nende geograafilisel asendil, et lihtsustada abi osutamist lähedalasuvatele katastroofides kannatanud riikidele, samuti Euroopa katastroofidele reageerimise edasisel tõhustamisel;
12. juhib tähelepanu tähtsale rollile, mida etendavad katastroofide, eelkõige piiriüleste katastroofide ajal kohapeal tegutsevad piirkondlikud ja kohalikud asutused, kelle osavõtt võib tõsta ELi nähtavust kodanike hulgas; kutsub seetõttu komisjoni üles tagama, et liikmesriigid kaasaksid oma piirkondlikud ja kohalikud ametiasutused katastroofidele reageerimise organiseerimisse juba algusetappides, tuginedes ühtekuuluvuspoliitika valdkonnas kohaldatud mitmetasandilisele valitsemismudelile, ning rakendaksid kõigi reageerimismehhanismiga seotud asjaosaliste puhul vastastikust kasu toovat teabevahetusstrateegiat;
13. rõhutab, kui tähtis on ELi võetud kohustus vahetada parimaid tavasid ja toetada liikmesriikide võetud meetmeid, eriti kui katastroof on tabanud mitut liikmesriiki korraga; soovib seetõttu kasutada kõnealuses valdkonnas ühenduse algatuse INTERREG raames rakendatud projektidest saadud väärtuslikke kogemusi;
14. on seisukohal, et Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi raames pakutavate võimaluste edasine ärakasutamine on ülimalt tähtis; usub sellega seoses, et Euroopa territoriaalse koostöö rühmitus võib olla oluline vahend, mille abil veelgi tugevdada riikidevahelist, piirideülest ja piirkondadevahelist koostööd, sealhulgas riikidega, kes ei kuulu ELi; peab riigipiire ületava piirkondadevahelise koostöö arengut tõenduseks, et just piirkondadel on suur roll kiireloomulise abi osutamisel kodanikkonna kaitseks; on arvamusel, et see viljakas koostöö aitab muu hulgas kaasa ka riskide kaardistamise ja võimalike ohtude hindamise ühise eesmärgi saavutamisele ning et just siin saab EL anda oma väärtusliku ja nähtava panuse veelgi tõhusamaks ja tugevamaks koostööks, eelkõige just koordineerimise parandamise teel;
15. märgib, et ELi piiri ääres asuvaid Euroopa piirkondi võivad mõjutada katastroofid, mis leiavad aset kolmandatele riikidele kuuluvates piirkondades, mille puhul on sekkumine veelgi keerulisem; teeb ettepaneku, et selliste piirkondade toetamiseks tuleb välja töötada erimeetmed ja pöörata erilist tähelepanu inimeste või tööstuslike õnnetuste põhjustatud katastroofidele, mis nõuavad erinevaid strateegiaid;
16. on seisukohal, et Euroopa vabatahtliku tegevuse aastal oleks sümbolne ja tänuväärne toetada neid riike, kes püüavad edendada asjaomaseid tegevusi ja organisatsioone;
17. nõuab kõiki ELi institutsioone ja liikmesriike hõlmavat laiaulatuslikku kommunikatsioonistrateegiat, mis suurendab riikide osa katastroofi ennetamisel ja

tagajärgede likvideerimisel, et parandada Euroopa meetmete üldist nähtavust.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	21.6.2011						
Lõpphääletuse tulemus	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 100px;">+:</td> <td style="text-align: right;">36</td> </tr> <tr> <td>-:</td> <td style="text-align: right;">0</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">4</td> </tr> </table>	+:	36	-:	0	0:	4
+:	36						
-:	0						
0:	4						
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Catherine Bearder, Jean-Paul Basset, Victor Boștinaru, Zuzana Brzobohatá, John Bufton, Alain Cadec, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Franz Obermayr, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Markus Pieper, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Michail Tremopoulos, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska						
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Jens Geier, Ivars Godmanis, James Nicholson, Maurice Ponga, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Elisabeth Schroedter						

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	13.7.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 55 -: 0 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sandrine Bélier, Nessa Childers, Bairbre de Brún, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Edite Estrela, Karl-Heinz Florenz, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Julie Girling, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Karin Kadenbach, Christa Kläß, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Linda McAvan, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panayotov, Antonya Parvanova, Andres Perello Rodriguez, Sirpa Pietikäinen, Mario Pirillo, Pavel Poc, Vittorio Prodi, Frédérique Ries, Anna Rosbach, Dagmar Roth-Behrendt, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Bogusław Sonik, Salvatore Tatarella, Åsa Westlund, Glenis Willmott, Sabine Wils, Marina Yannakoudakis
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Matthias Groote, Romana Jordan Cizelj, Riikka Manner, Miroslav Mikolášik, James Nicholson, Alojz Peterle, Michèle Rivasi, Crescenzo Rivellini, Giommara Uggias
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	José Bové, Lorenzo Fontana, Anna Záborská